

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

เรื่อง จำนวนสุภาพ ๒

ครูเกศวลี มะลิโชติ

ความรู้ เรื่องคำสุภาพ หน้าที่ ๓๑๗ – ๓๑๘

ใบความรู้ เรื่อง คำสุภาพ

คำสุภาพ คือ คำที่ใช้กับสุภาพชนทั่วไป ตามความเหมาะสมกับสถานภาพ เป็นถ้อยคำที่ใช้เป็นทางการมากกว่าภาษาปาก หรือภาษาพูดโดยทั่วไป การใช้คำสุภาพควรพิจารณาว่าจะใช้คำใดให้เหมาะสมกับบุคคลที่เราพูดด้วย

ลักษณะคำสุภาพ มีดังนี้

๑. ไม่เป็นคำหยาบ
๒. ไม่เป็นคำห้วนหรือกระด้างจนเกินไป
๓. ไม่เป็นคำที่มีความหมายไปในทางหยาบคาย

คำสุภาพที่ควรทราบมีดังนี้

คำทั่วไป	คำสุภาพ
ควาย	กระบือ
วัว	โค
ขนมขี้หนู	ขนมทราย
ขนมจิ้น	ขนมเส้น
ขนมใส่ไส้	ขนมสอดไส้
รู้	ทราบ
กิน	รับประทาน

คำทั่วไป	คำสุภาพ
เกือก	รองเท้า
ตีน	เท้า
โกหก	พูดปด
อ้วก	อาเจียน
ถ่วงอก	ถั่วพะาะ
อีกา	นกกา
อีแร้ง	นกแร้ง
ใส่ถัง	บรรจุถัง
ปลาสด	ปลาใบไม้
ปลาร้า	ปลามัจฉะ
ปลาไหล	ปลายาว
ลูก (ผลไม้)	ผล
ผักบุง	ผักทอดยอด
ผักกระเฉด	ผักร้อน
คนใช้	ผู้ป้วย
คนออกลูก	คลอดบุตร
ตาย	ถึงแก่กรรม

รวม 10 ข้อ ภาษาไทย

ภาพเรียกสิ่งนี้ว่าอะไร

Vchai Channel

กิจกรรม

แบ่งกลุ่ม ร่วมชม

ร่วมสรุปความรู้

บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ ป.3

โครงการแท็บเล็ตพีซีเพื่อการศึกษาไทย (One Tablet Per Child)

จัดทำโดยสำนักงานเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ทาง www.otpchelp.com เป็นเพียงผู้เผยแพร่เท่านั้นเนื่องจาก
สื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ชุดนี้มีประโยชน์มาก จึงอยากเป็นส่วนหนึ่งร่วมเผยแพร่
เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการเรียนการสอน สำหรับนักเรียน และผู้ปกครองที่สนใจ

คำสุภาพ คือ

คำที่ใช้กับสุภาพชนทั่วไป
ตามความเหมาะสมกับสถานภาพ
เป็นถ้อยคำที่ใช้เป็นทางการ
มากกว่าภาษาปาก หรือภาษาพูด

โดยทั่วไป การใช้คำสุภาพ
ควรพิจารณาว่าจะใช้คำใด
ให้เหมาะสมกับบุคคลที่เราพูดด้วย

ลักษณะคำสุภาพ มีดังนี้

๑. ไม่เป็นคำหยาบ
๒. ไม่เป็นคำห้วนหรือกระด้างจนเกินไป
๓. ไม่เป็นคำที่มีความหมายไปในทาง
หยาบคาย

ใบความรู้ เรื่อง คำสุภาพ

คำสุภาพ คือ คำที่ใช้กับสุภาพชนทั่วไป ตามความเหมาะสมกับสถานภาพ เป็นถ้อยคำที่ใช้เป็นทางการมากกว่าภาษาปาก หรือภาษาพูดโดยทั่วไป การใช้คำสุภาพควรพิจารณาว่าจะใช้คำใดให้เหมาะสมกับบุคคลที่เราพูดด้วย

ลักษณะคำสุภาพ มีดังนี้

๑. ไม่เป็นคำหยาบ
๒. ไม่เป็นคำห้วนหรือกระด้างจนเกินไป
๓. ไม่เป็นคำที่มีความหมายไปในทางหยาบคาย

คำสุภาพที่ควรทราบมีดังนี้

คำทั่วไป	คำสุภาพ
ควาย	กระบือ
วัว	โค
ขนมขี้หนู	ขนมทราย
ขนมจิ้น	ขนมเส้น
ขนมใส่ไส้	ขนมสอดไส้
รู้	ทราบ
กิน	รับประทาน

คำทั่วไป	คำสุภาพ
เกือก	รองเท้า
ตีน	เท้า
โกหก	พูดปด
อ้วก	อาเจียน
ถ่วงอก	ถั่วพะาะ
อีกา	นกกา
อีแร้ง	นกแร้ง
ใส่ถั่ง	บรรจุถั่ง
ปลาสดิต	ปลาใบไม้
ปลาร้า	ปลามัจฉะ
ปลาไหล	ปลายาว
ลูก (ผลไม้)	ผล
ผักบุง	ผักทอดยอด
ผักกระเฉด	ผักร่อน
คนใช้	ผู้ป้วย
คนออกลูก	คลอดบุตร
ตาย	ถึงแก่กรรม

ใบงานที่ ๐๑

เขียนคำสุภาพ

คำชี้แจง เขียนคำทั่วไปต่อไปนี้
ให้เป็นคำสุภาพ

คำทั่วไป	คำสุภาพ
๑. ไร้	ทราบ
๒. กิน	รับประทาน
๓. ตาย	ถึงแก่กรรม
๔. อีวัก	อาเจียน
๕. โกหก	พูดปด
๖. คนไข้	ผู้ป่วย
๗. อีกา	นกกา
๘. ผักบั้ง	ผักทอดยอด
๙. ปลาจ้ำ	ปลาหมัจฉะ
๑๐. ใส่กล่อง	บรรจุกล่อง

โครงการสื่อ ๖๐ พรรษา สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ใบงานที่ ๐๒

เขียนคำทั่วไป

คำชี้แจง เขียนคำทั่วไป
จากคำสุภาพที่กำหนดให้

คำสุภาพ	คำทั่วไป
๑. โค	วัว
๒. ขนมหั่น	ขนมจีน
๓. ขนมหวดไส้	ขนมไส้ไส้
๔. มุลนก	ขึ้นก
๕. ศีรษะคน	หัวคน
๖. เจ็ดประการ	เจ็ดอย่าง
๗. โรคเรื้อน	ขี้เรื้อน
๘. ปลีกกล้วย	หัวปลี
๙. ไม้ตีพริก	สากกะเบือ
๑๐. ผีงแดด	ตากแดด

โครงการสื่อ ๖๐ พรรษา สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

